

Bijbels perspectief

Woord van de week

Deuteronomium 32:11 en 12

Als een arend, die zijn broedsel opwekt, over zijn jongen zweeft, zijn wieken uitspreidt, er een opneemt en draagt op zijn vlerken, zo heeft hem de Here alleen geleid, en geen vreemde god stond hem terzijde...

Het leven kan voor christenen en niet christenen even grillig en wreed zijn. Leerde Jezus al niet dat God de zon laat opgaan over de goeden en de bozen, en het laat regenen over de rechtvaardigen en onrechtvaardigen (Mat.5:45) en dat Hij goed is jegens de ondankbaren en bozen (Luc.6:35)? Toch heeft menig kind van God daar schijnbaar moeite mee. Als christen verwacht je toch eigenlijk dat alles positief, voorspoedig en goed zal zijn en gaan in het leven. En dan ineens overkomt je als oprecht gelovige een of andere ramp. Wat je als ramp ervaart, is natuurlijk heel persoonlijk. Of het nu gaat om een kleine of grote ramp, je verwachtte dit niet. Wat vaak (en misschien wel gemakkelijk) wordt er dan op God afgereageerd.

Heel hoog in de lucht op de thermiek van de wind zweeft een arend. Het is een moederarend die een nest heeft hoog op een rots. Ik heb ooit eens gelezen dat een arendsnest heel groot is en uiterst comfortabel. Een moederarend schijnt fantastisch goed voor haar jongen te zorgen. Ze geeft hen alles wat ze nodig hebben. Ze vliegt dan ook af en aan en brengt trouw het ontbijt, de lunch, de grote hap en allerlei tussendoortjes. De jongen hebben het goed en elke keer als ze moeder zien komen aanvliegen, zijn ze gespannen wat ze nu weer komt brengen. Dan gebeurt er op een zeker ogenblik iets dat ze toch allerminst verwacht hadden. Ze komt aanvliegen en dan blijkt dat het moment is aangebroken dat ze haar 'broedsel opwekt'. Dat klinkt minder schrikwekkend dan het voor het broedsel op dat moment is. Want het betekent niets minder dan dat ze aan komt vliegen om... het nest te vernielen, die grote comfortabele plek... Het broedsel is verbijsterd! Dit is hun moeder niet! Ze schreeuwen het uit! Maar ma blijft net zo lang het nest 'aanvallen' totdat het broedsel er uit valt. Een griezelige val van grote hoogte. En de moederarend? Ze vliegt ineens onder het broedsel en vangt het op en brengt het terug in het al zwaar beschadigde nest om... vervolgens opnieuw een 'aanval' uit te voeren. Weer tuimelt het broedsel uit het nest, weer vangt de moederarend op en brengt in het nest terug. Dit herhaalt zich zo'n vijf tot zes keer totdat... het broedsel door heeft dat het iets moet leren: vliegen. En dan zweeft het zelfstandig, alleen, op de wind, omhoog! Zo kan God omgaan met ons leven - met het christenleven! De tekst van het woord van deze week laat weten dat God zich in de relatie tot zijn kinderen ziet als zo'n arend.

Zit je in een vergelijkbare situatie die je doet afvragen: hoe kan dit? Waarom overkomt uitgerekend zo iets, zo'n ramp, mij? Beloofd niet zijn Woord dat Hij alles doet meewerken ten goede voor wie Hem liefheeft? En je hebt Hem lief met heel je hart, heel je wezen, met alles wat in je is! En dan dit? Luister naar en overdenk het volgende: Talrijk zijn de rampen van de rechtvaardige, maar uit die alle redt hem de HERE (Ps. 34:20). Hoe en waartoe Hij redt is aan Hem, maar het arendsjong weet dat Hij redt.

Gebed

Vader, we zingen het zo gemakkelijk 'al schijnen mij Uw wegen duister zie ik vraag U niet waarom', maar als iets ons in moeilijke omstandigheden vooraan op de lippen ligt, dan is het wel 'waarom'. Als we kijken naar de natuur, naar de arend, dan zijn de meeste omstandigheden bedoeld om ons vertrouwen op U te beproeven en leren. Een ding is absoluut zeker: U laat nooit varen het werk dat Uw hand begon en U waakt over ons. Dat we daaraan vasthouden op juist het donkerste moment vragen we uit genade in Jezus Naam. Amen.